

શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનનો પરમ ભક્ત

નરસિંહ મહેતો.

નાટકના ઑપેરા.

— — —

શ્રી વાંકાનેર આર્ય હિતવર્ધક નાટ્ય કંપની માર્ક

રચીને પ્રસિદ્ધ કરનાર

રાવળ ત્રંબકલાલ દેવશંકર.

શ્રી વાંકાનેર આ. દિ. વ. ના. કં. ના માલેક.

વડોદરા.

આવૃત્તિ ૧૦ મી.

પ્રત ૨૦૦૦

મંચત ૧૯૧૩. સન ૧૯૧૭.

— — —

મમદાવાદ શાહપુર વનમાળી વાંકાની પોળમા હુરિભાઈ
દલપતરામે પોતાના “અન્થોલોજી” ગ્રંથમાં જાણી.

— — —

ક્રીમત ૩. ૦-૨-૦.

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અધિકારક
ગુજરાતી કોપીશાળા સંગ્રહ

૭૭૭૬

રૂ. ૧૮૬૭ ના રૂપ મા આક્ટ મુજબ રજીસ્ટર કરાવી છે, અને
તેના પ્રસિદ્ધકર્તાએ સર્વ હક પોતાને સ્વાધીન રાખ્યા છે.
માટે પ્રસિદ્ધકર્તાની રજા સિવાય કોઈએ છાપવું છપાવવું
વેચવું વેચાવવું કે ભજવવું ભજવાવવું નહિ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૦૭૮- વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ નરસિંહ મહેતા - રાજા

વિષય દં - ૨-૧

શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનના પરમ ભક્ત

નરસિંહ મહેતાના નાટકનો ટુંકસાર.

અંક પહેલો.

- પ્ર. ૧ લો-નટી અને સુત્રધારની વાતચીતથી વસ્તુ સુચન.
- પ્ર. ૨ જો-સારંગધરની ખટપટ હોરચંદની પરાક્ષ રીતે બલાઈ, નરસિંહ મહેતાના કુટુંબની ધીરજ અને અનંતરાય તરફથી નરસિંહ મહેતાના કુટુંબને તિરસ્કાર.
- પ્ર. ૩ જો-લોભીલાલનો લોભ, ભદ્રશીળાની બલાઈ અને હોરચંદ તરફથી નરસિંહરામના કુટુંબને મળતો આશ્રય.
- પ્ર. ૪ થો-મરવાડ સારંગધર અને હોરચંદ વચ્ચે ભક્તિનું ખંડન મંડન તથા નરસિંહરામના સાત અપવાસથી ગોપનાથ મહાદેવનું પ્રસન્ન થવું.
- પ્ર. ૫ મો-કુંવરખાઈનું સાસરે જવું, બાઈ જહેનનો પ્યાર. માતાનો વાતસલ્ય બાવ, હોરચંદની બલાઈ અને સારંગધરની ખુરાઈ.
- પ્ર. ૬ ઢો-કાનગોપીનું રાસમંડળ અને નરસિંહને વરદાન મળવું.
- પ્ર. ૭ મો-લોભીલાલનો હાસ્યરસ ભરેલો લોભ.
- પ્ર. ૮ મો-તાના રીરી સાથે જુડીયાઈની નિર્દોષ રમત તથા મદન-મહેતે દિક્ષિત પંડ્યાને જુડીયાઈનું વેવિશાળ કરવા મોકલવો.
- પ્ર. ૯ મો-નરસિંહરામની ઉદારતા, સારંગધરની નીચતા, હોરચંદે નિરપક્ષપાત રહી કરેલો ન્યાય, નરસિંહરામે ટેડને ત્યાં બજન

ગાવા હા પાડવી જેથી સારંગધરે તેને નાતબદ્ધાર કરવા વિચાર કરવો. દિલિને આવી પ્રભૂની માયાથી નાગરના છોકરાઓને નાપાસ કરી નરસિંહગમને ત્યાં જવું.

પ્ર. ૧૦ મો—સારંગધરે મદારાજ મંડળિક પામે નરસિંહરામ માંડ ફરિયાદ કરવી.

પ્ર. ૧૧ મો—પ્રભુની ભક્તિમાં ભાન ભુલેલા નરસિંહરામના પુત્ર સામળશાનુ પ્રભુએ વાળીયાના વેશથી સગપણુ કરવ અને સાંગવ તથા લાભીલાલની સમક્ષ અંતરીક્ષથી ડપા મોહાન આપવી

~*~*~*~*~

અંક બીજો.

।

~*~*~*~*~

પ્ર. ૧ લો—નરસિંહરામના દીકરા સાથે જુડીયાઇનુ સગપણુ કેન, બંધી મદનમહેતાએ નારાજ થઈ નરસિંહરામથી લાવી શકાય નહી તેવી સામગ્રી સાથે જાન લાવવા નાગરની શીખવણીથી પત્ર લખી દીલીતને મોકલવા.

પ્ર. ૨ જો—મદનમેતાનો કાગળ વાંચી નરસિંહરામે પ્રભુની સદાય-તાથી તૈયારી કરવી અને માંડળીકની પરિક્ષામાં નિર્લોભા કરવું. સામળશાની જાન જાંડવી.

પ્ર. ૩ જો—શ્રીકૃષ્ણ ભગવાને રીસાયત્રી ગોપીઓને મનાવી જાન જાંડવા તૈયારી કરવી.

પ્ર. ૪ થો—નરસિંહરામની જાન જોઇ સારંગધરે મસ્કરી કરવી ત્યાં યાદવકુળ સાથે કૃષ્ણ ભગવાને આવવું. કુંવરબાઇનું રીસાવું અને પ્રભુએ તેનું મન મનાવવું જોઈએ.

- પ્ર. ૫ મો—જન જોઈ મદનમહેતાનો પરતાવો રાજ પદ્મસેનનું આવું
મદનમહેતાને ધીરજ દેવી અને શામળશાના વિવાહ થવા વિગેરે.
- પ્ર. ૬ દો—નરસિંહમહેતા તાના રીરીને વરદાન દેવું. જુડીઆઈએ
સખીઓ સાથે ગરમો ગાવો તથા શામળશા સાથે વિનોદ
વાત કરવી, નરસિંહરામે જાત્રાગુને હુંડી લખી આપવી અને
માણિક્યાઈનું મરણ થવું.
- પ્ર. ૭ મો—લોભીલાલે જીવણગોરને મરવા પંડલી ગાય દાનમાં આપી
મરણને શરણ થવું.
- પ્ર. ૮ મો—નાગર જ્ઞાતિએ નરસિંહરામને જમવા નોતરી લાણાપરથી
હાડાવો જેથી શ્રીકૃષ્ણ ભગવાને કોપ કરી નાગર જ્ઞાતિમા
દેહ બનાવવા.
- પ્ર. ૯ મો—લોભીલાલને પુન્યના બદલામાં બે ઘડી કામદુગ્ધા સોંપવી
અને લોભીલાલે ધર્મરાજને શીંગડો મારવા હુકમ કરવા
જેથી આગળ ધર્મરાજ અને પાછળ કામદુગ્ધા, તેની પાછળ
લોભીલાલે નાસવું.
- પ્ર. ૧૦ મો—ધર્મરાજએ વિષય શરણે જવું ત્યાં બે ઘડી પૂરી થવા
લોભીલાલને પાપની શીક્ષા કરવા તૈયારી. લોભીલાલે હા-
પણથી પાપમુક્ત થવું.

અંક ત્રીજો.

- પ્ર. ૧ લો—કુંવરઆઈનું સીમંત, સાસુ નણુંદ તથા જંગાળીની કૃત્તા
અને કુંવરઆઈની નમ્રતા.
- પ્ર. ૨ જો—નરસિંહરામને વિષયલંપટ કરવા સારંગધરે પ્રલકીને મોકલવી.

- પ્ર. ૩ મો—શ્રીકૃષ્ણ ભગવાને શામળશાના રૂપથી જાત્રાગુને હુંડીના રૂપિયા આપવા.
- પ્ર. ૪ થો—કુલકીનો ફરેળ નરસિંહરામનું જીતેન્દ્રિયપણું અને કુંવર-બાઈને મામેરું કરવા તૈયારી.
- પ્ર. ૫ મો—કુંવરબાઈ માથે તેના પતિ વસંતરાયનાં જીલમ અને કુંવરબાઈની ધીરજ.
- પ્ર. ૬ થો—નરસિંહરામની નાગરોએ મજૂરી કરવી. નરસિંહરામે પ્રભુ પાસેથી વરસાદ વાંટે પાણી લેવું. નરસિંહરામની દહતા બાઈ શ્રીકૃષ્ણે દામોદર દોશીના રૂપથી કુંવરબાઈને મામેરું કરવું તથા અંતે ભજન ગાઈ આકાશ વાંટી ઓછો રહેલા કમખા મંગાવવો વગેરે.
- પ્ર. ૭ મો—સારંગધર તથા અનંતરાયે નરસિંહરામની નીમા કરવી. સારંગધરને સર્પ ડંશ થવા. નરસિંહરામે આરામ કરવો છતાં સારંગધરે નરસિંહરામના મામાને સાથે લઈ ભજનમાં ભાગ પાડવા જવું.
- પ્ર. ૮ મો—સંન્યાસી સમલક્ત તથા શૈલીએ મળી નરસિંહરામ સાથે માંડળિકની સભામાં ધર્મે સંબંધી વિવાદ કરવા તેમા સંન્યાસીની ખાટી વાક્યપદ્ધતિ તથા સારંગધરની ખાટી ફરીયાદથી માંડળિકે નરસિંહરામને કેદ કરવા.
- પ્ર. ૯ મો—નરસિંહરામને માંડળિક મારવા તૈયાર થયા જેથી પ્રભુએ કેદારો છોડાવવા, લહેરવ્યંદે ખળર આપવી, નરસિંહરામે કેદારો ગાવો, પ્રભુએ આવી નરસિંહરામને હાર આપવા, સૌ સૌની ભાવના મુજબ દર્શન દેવાં, સજ્જનને વરદાન આપવાં વગેરે. શાન્તિ ! શાન્તિ ! !

પાત્રોનાં નામ.

સુત્રધાર, નટી—નાટ્યકાર સ્ત્રી પુરુષ.

નરસિંહરામ—શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનનો પરમ ભક્ત જુનાગઢ નિવાસી નાગર.

અનંતરાય—નરસિંહ મહેતાનો સહોદર વડીલ બાઈ.

સારંગધર—અનંતરાયનો સાળો અને કમળાનો બાઈ.

હોદેચંદ—લોખીજાલનો દિકરો કોઈ સાધુ સેવી વાણિયા.

માણેક—નરસિંહ મહેતાની સ્ત્રી.

કમળા—નરસિંહ મહેતાની ભોજાઈ અનંતરાયની વડ.

કુંવરબાઈ—નરસિંહ મહેતાની દીકરી.

શામળશા—નરસિંહ મહેતાનો દીકરો.

લદ્દરીલા—લોખીજાલની સ્ત્રી અને હોદેચંદની મા.

લોખીજાલ—મહાન લોખી વાણિયા હોદેચંદનો ગાપ.

ખેખલો—શ્રીરંગધરનો ગોર, વડનગર નિવાસી.

મદનમહેતો—જુડીઆઈનો ગાપ શામળશાનો સસરો.

માનઆઈ—મદનમહેતાની સ્ત્રી જુડીઆઈની મા.

જુડીઆઈ—શામળશાની સ્ત્રી મદનમહેતાની દીકરી.

તાના. રીરી—જુડીઆઈની સહીયરો અને નરસિંહ મહેતાની શિષ્ય

શ્રેષ્ઠ ગાનારીઓ.

દ્વિક્ષીત—મદનમહેતાનો ગોર વડનગર નિવાસી વિપ્ર.

શ્રીકૃષ્ણ—પરમાત્માનો દ્વાપરમાં થએલો અવતાર.

રાધા—મહામાયા જગતજનની શ્રીકૃષ્ણની સ્ત્રી.

માંડળિક—જુનાગઢનો રાજા.

પદ્મસેન—વડનગરનો રાજા.

છબલ—શ્રીરંગધરની દીકરી કુંવરઆઈની નણંદ

ધર્મરાજ—મૃત્યુલોકના જીવનો ન્યાય કરનાર ન્યાયાધિશ

વિષ્ણુ—સર્વગુણના અધિકારી દ્વાસાગરવાસી પ્રભુ.

પાનકુંવર—શ્રીરંગધરની પદ્મ કુંવરઆઈની સાસુ

રામકુંવર—શ્રીરંગધરની પુત્રાઈ કુંવરઆઈની જાણી.

શ્રીરંગધર—નર્મદરામનો પેનાઈ કુંવરઆઈનો સસરા.

ભરવાડ, સાધવો, નાગો, ગોપીઓ, ચક્ર, વૈભવ, નજાણું, ભીમ
સખાનંદ, વસંતગય, સન્યાસી, બામણ, સેવા, નજમાના વિગેર.

શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનનો પરમ ભકત
નરસિંહ મહેતો.
 નાટકનાં ગાયનો.

અંક ૧ લો.

મુવધાર—

૧

તારણુ વિભુ સુખ આગાર, ધારણુ ધરણી ધીરથી ભાર
 ખગ દગ ગંજન વિચાર વરદા કારદા કારણુ.....તારણુ.
 અકળ, અગમ્ય, કરણી રમ્ય નિગમ વહિત વારવાર
 મંગલ કરણુ પ્રધાન સત, સાર સાર.....તારણુ

નટી—

૨

જગ્યાસી અનિનાસી, વિદારી મોરારી (૨)
 મારસી મારી, દાસી તારી પુનવાને કુળજી.....૫૪
 રદાયનમાં ધેનું ચારી, આદિર કિયાં સદચારી
 મૈયારીનાં મહી લુટયાં ગોવરધન તોળ્યાં ગીરધારી
 માળ સદસ્યગિ રંગે રમી, છંતોં ગણ્યા અલચારી.....૫૪

૩

અનંતરાય, { નકટ નિલજ નકટા નરસૈયાની નારી નીકળ
 સારગધર, { તારી વેળ લહી
 કમળા—

માણુક—જતાં જતાંમાં કાં માતાજી મારો છો મેણુકિણું હવે હદ અર્ધ

કુંવરબાઈ, ૧ કરડી આંખો શાને માટે કરો છો, ભુંડાઈના
શામળશા- ૧ બાર લાભુ ભરો છો

અનંતરાય, { અભાગીને પેટે પડ્યા ચુ જઈ... .. નકલ.
સારંગધર, {
કમળા—

લહેરચંદ— તમે અભાગી એ છે મુલાગી,

અનંતરાય, { તારી પગ સાથે ગુદિ બુદિ નઈ... .. ૧૬૮
સારંગધર, {
કમળા—

કુંવરબાઈ, ૧ ગાંતીમાં ઘાલ્યા પ્રીતિથી પાળ્યાં આનીની
શામળશા- ૧ આની મળી ગાંતી થઈ

અનંતરાય, { પાતાં ને પીતાં એ ઘાલા વિત્યા નમો
સારંગધર, { હવે પાળી દગમ કેવી ૧૬૯
કમળા—

લોભીલાલ- લહેરચંદ— ૬

લોભીલાલ- માયું કુટીને મગ પાગ નહીં દઉં જઈ... .. ૧૭૦

લહેરચંદ— બુમ ખાંચા જર આજા મવસં

લોભીલાલ- યા માતા (અને નો)

લહેરચંદ— ખરખર ફા પાર

લોભીલાલ- જુડી મર, જુડી મર

લહેરચંદ— હે ?

લોભીલાલ- હા હા ? પેમો મારો પંનેદર ને હું પૈસાંના દાગ
પૈસો આપે દિનને તેનું જાય સત્યાનાશ.

લહેરચંદ— આંવા ધરમ જગ કેલમ, બાર કેમ માતાજી ત્રીલન.

લોભીલાલ- નનાંમિમાં વિત મેલશે, પ્રજાનું ભાવીનું ખીલશે.

લહેરચંદ— હે ?

હાહેરચંદ્ર, સારંગધર, ભરવાડ-૫

હાહેરચંદ્ર-ધરણીમાં વ્યાપક જળ સ્થળે શ્રી જગતનાથ છે
સુજનને ફળ ખળને સળ તેને હાથ છે
ભક્તને મુખ મુખી દુઃખે દુઃખી દયાળુ થાય છે
દુષ્ટને કરી કળ મુખી પ્રભ કરવા ધાય છે--ધરણીમાં.

સારંગધર-પુન્ય પાપ ઐ મનથી માન્યા, પોથાં થોવાં ગાળો
મરજ મુજબ ચાલી જગમાં મોજમગની માળો.

ભરવાડ--કાલા બ્રહ્મા હાકર હાકે બાત્રી કાં મને
બાત્રી કાં મને એ મુરખા કજઆ કાં કરો--કાલા.
હડકાયા થઈ દડીયું કાંટા, હામે ના ઠરો
હાસો હનગો ભાવ હોય તો ક્યાં મેં ઈ પને--કાલા.

હાહેરચંદ્ર-ધરણીમાં વ્યાપક જળ સ્થળે શ્રી જગતનાથ છે.

શામળ--

૬

મજને તજ નાદિ જા, પ્યારી ઐ બહેની
હાર વીર કહેતી અચીઓ લેતી ચા તુ નમેરી કાં-પ્યાર.
ઐ મજ સંગે જામી ઉછરેંગે, હવ પંખીડી ત ચા-પ્યાર.

કુંવરબાઈ--

૭

પુરણ પામી પ્રીતથી શણુગાર, પુનું પુરુષોત્તમ નિર્વાર:
હીર ચીર પટલાટક હીરા, ઐધ્ અંગ ઐપાવે (માત)
એથી અધીકું અંગ ઐપાવે. હરિ કારતન ને જીવદાપરે આત.
કળ્ણ નામનાં કંકળ રૂડાં હરિ નામના હાંગે (માત)
ચીર ચત્રબુજ નામ તળાશું પિયરથી એ કરીઆવર મારો-પુરણ.

કૃષ્ણ, શંકર, નરસિંહ— ૮

કૃષ્ણ—હર હર હર આપ દરશ, પામી થયાં શીત નયનો।

અતિ જગ ભ્રમ હરણહાર..... પામી

આપ ચરણકમળ જામ, તજે નહિ મન મધુપ પાસઃ

આશીશ મંજરે છે એવી દાસ..... પામી

શંકર—મુજ મન માનસરમરાલ, થઈ રહો સદા પ્રણતપાલ

ના હું માનીશ કર્યા નીહાલ

કૃષ્ણ—..... હર હર હર

નરસિંહ—હરિ હર પ્રભુ દિનદયાળ, ચાલ નહિ ધન દારા કે આળ

શરણ દેવાને તોડી જાંનળ.

કૃષ્ણ—..... હર હર હર

કૃષ્ણ, ગોપીઆ — ૯

નાચો નાચો આવી મોગી તાના થઈ તાના થઈ

ગાગ્યો ગાગ્યો મંગીત મુધાગી

લયમૃતિ આનકો ગિવારી પેં વારી, જેમી રીતિ રંગી પ્રીતિ

છાટે બીં રાસ ના... .. નાચો.

તનન તનન તાના તોમ તાના તદેર, વા કેસી સોઈ

બ્રહ્માદિ મોહે આ નબચારી, શુદ્ધિ બિસારી

મૌ તણ ત્યાગ્યો છાં મન રાગ્યો, જ્યોં મુધા પાયો

રાસ રચ્યો..... નાચો.

ગાન તાન છાઈ રહો વૃજમેં સરિતાદ્રા નીર અચલ બયો

મુદ છવાઇ રહ્યો, આજ રંગ રાગ હિમંગ બયો

દિન બહિ ધન્ય હે ત્રિલોકાધીમે એસો કહુ દિન નહિ એહં ખ્યારી.

સારંગમ.

સાસાનીરે સાની ધપ ગરે ગમ ગરેસા પનીસા પનીસા
 સારે ધનીસા ધનીસા રેગમ પધ નીધપ
 નીધપ ગરેગરેની સાની સારંગ
 ધની સારંગમ ગરેસાનીની સાધપમગ પમગરે મગરેસાની સારંગ
 ધની ધની સારીધપગ, ધપ ગરેસા, સાગરેસા
 નીનીરેશાનીધ, ધસાનીધપ, પનીધપમ, મધપમગ,
 ગપમ ગરે, રેમ ગરેસા...ન સારંગ.
 સાસા રેરે ગગમરે ગમપ ધધની નીપપ નીધપપ ગધપમગ
 સારંગ સાસા રેરે નીનીસા નીવપ સાનીધપ
 ગપધ સાનીધધ મગરેસા નીસારંગ.

લોભીલાલ, લહેરચંદ - ૧૦

લોભીલાલ-રોડે મારીને માં ગનું રખા કેમ
 (માનું એમ દુરિ હેમ)

લહેરચંદ—(નરેન્દ્ર ગવવાનાં એ નેમ)

માયામણી વપટાખર ખતા ખાશો કાકા ખાંતથી

લોભીલાલ-પાર્શ્વ દેતાં આવે મને વધરે—(એક)

લહેરચંદ—ખતા ખાશો કાકા ખાંતથી

લોભીલાલ-કાગટ જમમાં ફાટી જગજ નાગી માતા માંડી

લહેરચંદ—(સાડી બુદ્ધિ નાડી બુદ્ધિ દગા દેખું છું માડી)

લોભીલાલ-તું બાળ ગયો કાં કાળ ગાડી ઓઢાળ રડે મોં વાળી (૨)
 કાં કપુત નીકળ્યો પૂત ખરે જમ દુત.

લહેરચંદ—વાહ ! વાહ ! વાહજી ! વાહ ! વાહ ! વાહજી ! જીજીજી

જુહીઆઝ, રીરી—

૧૧

જુહી૦—માણે મોક્ષન જોખનીકિ જાયે દર

રીરી—તારાં નયનોનાં જાણુ માંહે બેઠે ઉર

જુહી૦—મીઠું મનહર મુખકું મયંક છેને

રીરી—તારી સિંહકરી સરખી લંક છેને

જુહી૦—આપ રતિપતિ નાથ સમ આપતાં

રીરી—તારા દાડમ કળી જેવા દાંત ગોલના

કડી રંભ ચંભ સરખી જંમુ છેને

જુહી૦ માં.

કૃત્યુ -

૧૨

વાહ ! મુજ દાસ પુરખ પાસ

જગત સકળની તણ દીધી આશ

સદા શીતળ કર કેદ ચકાર મુંદર ન પાન કરતા

અતિ નયન ઉરચુ નરાસંહ મુજ મુખ ઉપર પારતા

'વરી ધીરજ ઉર માથે અવળ મુખ મુજ -વરે હિનારના

જાણી પરમ મમ નામ ભક્ત અંતર અચળ ધારતા—વાહ !

સ્ત્રીઆ—

૧૩

આજ મારે અનુપમ અવસર આગ્યા અતિ આનંદમય

મોતી મણિયે આકજ પૂર્યા દધિ કુસમમયને

કરમાં શ્રીકૃષ્ણ કનક તણું વીર શામળશાને

પાટ ઉપરે નયને નિરખી મનકું માને—આજ માં

તોરણુ આસોપાલવ ફેરાં દારે લટકે

સુખ અતિશય મુખથી કહેતાં વાણી અટકરે

મળી માનુની સહ મંગળ ગાએ મુદ્દભર મનહરે

મુખ નીરખી માણેકખાઈ વારે તન પરે—આજ માં.

નરસિંહ, શામળશા, વગેરે-૧૪

વાલા વેગે આવોરે દયા દિલે લાવોરે, બીટું મારી ભાંગવા હોજ
નહિ આવો તો છાનાં ઉઘાડું બધાં છીદ.... વાલા.

આહેરડામાં ઉઘર્યાં ગાવાળિયામાં વાસ,
કાંધે કાળી કામળી માગી પીતા છાશ;
માતા કેફે મટાયાં, પરં ગારી આશ,
...હું રાગું નમથી દાંવારે..... બીટું.

મ માના જે આપના નકટા નિતજ બાળ,
મહી માંબાળના ચારટા કસ તાળા હું કાળા;
માંડ તવંત ગધા તળી દુરિગ્ધન આપે આળ,
...ધીર વેગે વાઝાં બીટું.

અંક ૨ જો.

જુઠીખાહ—

૧૫

લખ્યા વિધિના ફરે નવ લેખ, થાયે તેવું જેવા કરમે રેખ—લખ્યા
સુર્યવંશી સજ્જાઓ “ હરિશ્ચંદ્ર ” જેનું નામ
પુત્ર પત્નિ વેચીયાં (જેણે) પોતે વેચાયો નિચ ધામ (સત્યકાળ)
બળી બંધાયો વચનથી જેણે કીધા યજ્ઞ અપાર
વામનજીએ ચાંપીયો (જેને) પોતે રહ્યા તેને દાર (તણે દેવો)

નરસિંહરામ—

૧૬

વાત્રા મારા કાંડું ઝાલીને દેમાં મને છેદરે. હો.
સરવાળો સાંધે નાથ
સ્વામી મારા મેંતો સોંપી છે તને મારી દેહરે. હો સરવાળો.
સખી ભાવથી મેં બળ્યો, નર થયો નારી રૂપ
ત્યારે તેં વર આપીયો, પાળ ત્રિભુવન ભૂપ. હો સરવાળો.
મેં નથી માર્યા માવજા તારાં મારાં માને આપ
મરણ પામીયાં મોતથી, નિવાર મારા તાપ. હો સરવાળો.

કુંવરખાહ તથા શામળશા—૧૭

વારી વારી શું શોભે છે વીરો, બીજા પંચાકાને પોતે હીરો
પીરસું બાળકીયે ખાંડું ને ખીરો, દેશે બેનને બહુ હીર ચીરો
ધરણીધરનો સેવક સદા ધીરો, જેને નિરખીને લાજે અમીરો-વારી.

શામળશા—શુભ ચાહક જગવિરનું બહેન વિના નહી કાપ:

કુંવરખાહ—વંશ વધારક તાતના, દીર્ઘાયુ તવ હોય.

શામળશા—આપ તું આશીશ સુખડાં પામીશ. દુખડાં વામીશ બહેન,
કુંવરબાઈ—.....વારી વારી.

શામળશા—ધન ધન મારી બેનડી, વિજુ સ્વારથ તુજ પેર;
કુંવરબાઈ—સ્વારથ સહુ સંસારમાં, નહી નરસિંહને ઘેર.

શામળશા—સાગી સાગી પ્રીત ચોરી તારે ચિત ગા તું મને ગીત બહેન
કુંવરબાઈ -- વાગી વારી.

માંડળીક-

૧૮

વાગે વા વાગે વા વાગે વાગે વાગી હરિના

કપુર મળ્યુ મરીમાં વાસરી સિંધુમાં.

વાગે વા.

હરિ હરિના દાસા તે એક રૂપ છે, હરી સિંધુ દાસા મેધ જંવા.

દાસા વાયુ શ્રીખંડ તરે હરિ જે.

વાગે વા.

દયા દિવતા સદાય કરી દે. તરવર તનેવર સંતે:

નજ દેહા પંચમારથે ધરી છે

વાગે વા

કૃષ્ણ. રાધા, જાંબુવંતી, મત્યલાભા-૧૮

ત્રણે—હરિ જાઓ, નાઓ જાડો! છાડો માનીતાને બાલાંતાને ન્યામ

જાંબુ-હવે નદી ખોતું મારું મુંઘટા ન ખોતું મુકો નામ

કૃષ્ણ -- જહાલી મારી રાલી બુલી લડ કરી તર શું બરાય

નહી સોદાય, નહી સોદાય, નહી સોદાય

ત્રણે --.....છાડો હાથને.....ગાઓજી ગાઓ.

જાંબુ-ઉજળુ એટલું દુધ જાણીને ઠગાઇ બાદ

રાધા—લીલુડા તે મગડા મેં માન્યા સખિ બુલી ગઇ

કૃષ્ણ—કદી મારી બૂલ હોય મારી દેવી જોછયે તોય
ત્રીજે કાને મુણે કોય જરાતો વિચારી જોય

ત્રણે—(ત્યારે શું અમે નથી લાયક)

કૃષ્ણ—શાણી જાણી હવે વાણી તમારી મેં સોંપુ સહુને કામ

ત્રણે—આધીન રહીને ચાલો જો સ્વામી તો રીસાવું શું કામ

રાધા—વિગતથી વહેંચી આપો બહાલા મારા અધિકાર
જાણીયે જરૂર તો તો પૂરે પૂરે રાખ્યો પ્યાર

કૃષ્ણ—સત્યમામા તેડી જાય, રાધિકાજી ગીન ગાય
જાંબુવંતી વાયુ વાય, લક્ષ્મીજી રીપક સાથ.

શામળશા, કુંવરમાધ— ૨૦

માતા રાણી રાધિકા પિતા જગત પ્રતિપાળ
સાચાં એજ સંબંધીઓ બીજી આજ પંપાળ

જગતણી અટપટી અટપટ છોડી નાથજી નામનારે (૨)

હાર હૈયે હોંશે ધારીયા છે (૩૩)

સ્વાસ્થી સંગ છોડ્યો નાથથી નેહ જોડ્યો

પાપના પુતળાં સંસારીયા છે (કુડાં)

પૈસા માટે પાળતાં સહુ સંસારી રનેહ

પ્રાણસંગ સ્વાસ્થ્ય ગયો, કરે દેહની ખેહ

હોય નજરથી દેખી પ્રીત પ્રપંચી પેખી

તાપ ત્રિવિધના નિવારિયાં છે (ઝેરી)

દાલ ધીરજની ધારી બાલું ભકતીનું મારી

માન મદમોહ મનથી માગ્યાં છે (વેરી જગતણી.)

શ્રીઆ—

૨૧

એક ખેડ્યાંરે ખેતરનીરે ખીજડ વાપરીરે
 એક તેનોને ઘડાબ્યોરે માણકથાંલ
 વનમાળીરે કેરે માંડવોરે.....ટેક
 મારે મહનરાય બહેવારીયાની પરણે ખેટડીરે
 પેલા નરસિંહરામ હળખેડૂની આવે જન.....વન.

શ્રીઆ—

૨૨

વેગે હાથીડ વેવાઈ લાવેરે, માથે સોના અંઝાડી ચડાવેરે
 ખેસે ખેસેરે વાસુદેવનોનંદ પુનમ કેરે ચંદ
 દાવા કેરી વેંત ક લાઈ ભાઈરે અજવાળીરે
 જૂડી લાગશીડે તે રંધાવોરે, માંહી ઘીની તે રેલું ચક્ષાવોરે
 જમે જમેરે વાસુદેવનો નંદ.....પુનમ.
 રૂડા હાળે તે વેવાઈ દાકીયા માથે ઓછાડ તે અણુમોલીયા
 પોતે પોતેરે વાસુદેવનો નંદ.....પુનમ.

સર્વ સાહેલીઆ—

૨૩

આજે આનંદની રેલ (૨) કાનાને મળશું જગની વાટમાં
 ખેલી ખાંતથી ખેલ (૨) ખીલીશું સરવે જમુના ઘાટમાં
 મળે માર કાર નાર નેહથી ટળે સાવ આગ દાહ દેહથી
 ઉર નહીં ઉચાટમાં.....આજે,

સાખી.

શરદ પુનમની ચાંદની ખીલી છે ખુબ રંગ
 રૂપેરી પટ પ્રેમથી અવની ઓઢ્યું અંગ

આવી ફડી રજની રમાય, માય અંગ અંગ રંગને ઉમંગશું
કાનજી કપોલ ગોલ ચ્હાય વાય પ્રિત રીત ધારશું ઉછરંગશું
સખી ગાશું ગુણિલું ગાન, લેશું મળી સહુ શુભ તાન
સુણી બુલે મુનિવર બાન કરે હરી અધર તણું પ્રાન

સાખી.

સોજ કળા પુરી સજી, ચડ્યો ચંદ્ર આકાશ;
ગરવ માનુની મુખનો, ઉતારવાને ખાસ

આવી વેળા વિતિ જો જાય પાછી ક્યારે મળેરે
એમ હરી સંગાથે મળાય જેમ લુણ પાણી ગળેરે

સાખી.

અનેક સરિતા એકડી, મળતી સાગર સાથ
પ્રેમ લક્ષણ પાળીને મળિએ હરિ સંગાથ

જુઠીઆઈ, શામળશા— ૨૪

જુઠીઆઈ—સાચો રનેહી શામળો સુંદર સધિકાનો વર
નહી તજે હવે હાથ.....સાચો.

શામળશા—રનેહામૃત તણું સરોવર મુખનો સાગર જડિયો જીવન સાથ

જુઠીઆઈ—હેતથી મનાવીને મોહન રાખુ હર સાથ.....સાચો.

શામળશા—ધ્યાર ધારી જીલ ગાન એના ગાય વાર વાર

જુઠીઆઈ—નાથ નામનો ઉચ્ચાર ઉરમાંહી તાર તાર

શામળશા—દુઃખ ભાર ટાળનાર એજ તારનાર

જુઠીઆઈ—.....સાચો.

શામળશા—મનહર મીઠો મુખડે, વાર લાખો વાર;

જુઠીઆઈ—પુરણ પ્રેમે પરખીયો, સકળ રનેહનો સાર. સાચો.

લહેરચંદ—

૨૫

હવે મને હરિ નામથી નેહ લાગ્યો

ભાગીં જીડ ભવનો ભય ભાગ્યોરે—હવે.

માયા મંદિર માત્ર મનથી મેં મૂક્યાં ને ઇન્દ્રિની ઓળખાણ મૂકી

દેમ હીરાથી હાર મદેલા જે ચાહ્યો તે ઉપર મુખે થુંકીરે—હવે.

કાના સુત તાત કાનાં માત ને બાત સર્વે સ્વારથનાં સગપણ રાખે

પ્રાણુ ગયા પછી પાસે ન આવે કાઢો કાઢો મુખે ભાખેરે—હવે.

સારંગધર, અનંતરાય, નાગરમંડળ—૨૬

સારંગધર, { ઠીક જમનં (૨) દેડથી વટલેલ નરસિયા સંગ,
અનંતરાય— { ધીક નાગર શ્રેષ્ઠ સરવથી નેષ્ટ ને ગનિયા.

નાગરમંડળ— (હા હા) ભક્ત નરસિંહરામ ઉત્તમ શ્રેષ્ઠ તેથી કયા

સારંગધર, { (વાવા) પાણીમાં ડુબી મરો.
અનંતરાય— {

નાગરમંડળ— ખર છે ખરેખરો, જનને તું છાંથી પરો

સારંગધર, {ઠીક જમનં
અનંતરાય— { લોક કંઠે થોક નિદે પોક દષ્ટ રડજો.

નાગરમંડળ— (હા હા) ભણ થાજો નષ્ટ તુજ કુળ ખણ પણ પડજો.

સારંગધર, { (વા વા) સાધુ છો શીરા તણા
અનંતરાય— {

નાગરમંડળ— મૂકીશ નહિ મણા તને ધી:કારો ધણા

સારંગધર, {ઠીક જમનં.
અનંતરાય— {

અંક ૩ જો.

કુંવરખાત—

૨૭

સીમંત સમયે સાહે, લાવેકો મામેરે મામેરે માહે (૨)
 બ્રાત નથી કે માત નથી, ઉજડ મહિયર એક તાત;
 તેતો ભગત જગ રીત, સમજે ન કાંઈ જેથી દાહે—સીમંત.
 સાસુ નળુંદ વાંકાં વેણુ બોલે છે દુષ્ટ દુઃખ દેણુ;
 લોક સંવ ગરવ બેર બોલે છે બોલ પ્રયે વિસાહે—સીમંત.

કુંવર—

૨૮

જે જળ જગતની ત્રોડી ફોડી મુજ શરણમાં આવે
 ભવ દુઃખ તેનાં જાયે ભાગી, તાપ ત્રિવિધ નવ તાવે—જે.
 સંસારીનું સગપણ છોડી, ભક્તિ મારી આવે
 તેનો દાસ થઈ હું દોષ, જરી શરમ નવ આવે—જે.
 સરિતા સાગરમાં મળી, લહે જેમ વિશ્રામ
 તેમ ભક્ત મુજ રૂપમાં, મળી લહે આરામ
 મારે આધારે રહે, મારા ગુણ વં ગાય
 મનુષ્ય મનુરી આપતા, હુંથી કેમ રખાએ—જે.

નરસિંહરામ તથા સાલુઆ—૨૯

માહે તાહે મૂકા ઘોને, ફરી ફરી નાવે ક્યાંઈ
 આવો રૂઠો મનખો તે ગુમાવેતો ન ભાઈ—માહે.
 ધરી જરી ગાદી સારી સુતા સદા શેઠા શાણુ
 હુંડી હુંડી માયા મેળી, ફોટીપતિ કહેવાણુ

ગણ્યાં નહિ જાયે તેથી, સુતો તોળી બહેંચે નાણાં
એવા એવા ગયા છે ચાલી ન મળે દેકાણાં—મારું.

રણે ચડે વેરી સામા ધરાને ધૂળવે ધીરા.

મુઝો પરે લીંછુ ઠરતાં એવા પણ વીરારે,

દેહી ગખતરમાં જેની સમાતી ન હાકણુ હીરા

લલા લલા કાળે ખાધા, સુણી સત્ય ગીરારે—મારું.

કુંવરખાઈ, વસંતરાય— ૩૦

કુંવરખાઈ—નાથ પ્યારા, બોલો સુણી ખારા, થાયે કટકા છાતીના
શાને ચીડો છો પ્યારા હું છું તમારી દારા
કરે ના ઘડી ન્યારા.....નાથ.....નાથ.

રથ હાંક્યો અર્જુનનો, એવા દીન દયાળ:

રથે તમને લાવે નહિ, પ્રણત તણા પ્રતિપાળ.

બોલો મારા કેમ ગમતા નથી, રામ હૃદય કેમ રમતા નથી;

સ્વામી મુખા કેમ જમતા નથી, જગવંદને કેમ નમતા નથી.

એનો શાણા ક્યામ.....નાથ,

વસંતરાય—તીકળ નીકળ વિષમ વચનની કહેનાર તું

મલીન દરે છે મારું, સદન નફ્ટ નાર તું

ખા...રી...વાણી...તા...રી...છે.

કુંવરખાઈ—

૩૧

અરે આબ્યું સીમંન શીદ મારું હાય માતા (૨)

જીવી કાં જગે જનની જતાં, હાય માતા (૨)

જેવો ગોળ વિના કંસાર, તેવો માતા વિણ સંસાર—હાય.

દીવા વિના ઘર તેજ છે તેવું પિતાનું હેત છે

માતા મરી જયા જીવી, મુવા બરોબર એજ છે—હાય.

તાના, રીરી—

૩૨

અલી જાઓ જાઓ બેંગે બોલો નંદકે લાલાકે
 રાધે મરેગી જુદાધમેં, દગા દીયો ક્યોં પીયા—આલી.
 એ સો હીયો કીયો કીયો રહેગો નાંહિ છયા—આલી.
 લગી હે આગી ગિરહ લલુકે અંગ જવાલા
 બર્ષદ જરતહે છુવત નાડી નિજકર
 ઓ ધુવા હોવે આખ જખ નહાવે તીયા—આલી.
 સાની સાસાગમમ ધધ, નીનીધ નીનીધ નીની
 મધની સાનીધમ સાનીધમેગ મગ
 ધની સાગમ ધની સાનીધ મગ મગ સાની સાગમ
 મમ ધમધ નીનીની સાની સાસા મધની ગમધની
 સાની ધમગ ધમગ સાસાનીધ મગમધનીની ધમગ...સાની.
 ગમધની ગમધની સાનીધમ સાની સાની ધધગમ ધનીની
 નીધમગ મગસાની સાસ.

કુંવરખાઈ—

૩૩

આવશે લાવશે શ્રીહરી સીમંતમાં
 હેમ હાર હીર ચીર મોતીચાળ અંકમાં—આવશે.
 પૂર્યા પંચાળી ચીર નવસે નવાણું
 ખાણું ખાંતેથી ખુગ ભાજતું ખાણું
 એક હરી આશ બીજું કાંઈએ ન જાણું—આવશે.
 હર્યા વિરંચી વચ્છ નવા નિપાવ્યા
 માટી ખાઈને મુખ માતા ભુલાવ્યાં
 જોણે બ્રહ્માંડ માંહિ કોટી બતાવ્યા—આવશે.

નરસિંહરામ—

૩૪

નિશદિન નટવર હૃદય વસેલા—નિશદિન.

ધરો અરજ નિજ દાસતણી હિર

છોહ કરો ઝટ છેલા—નિશદિન.

નટખટ નાગર કરે ઠેકડી;

માંલ મલીન મન મેલા—નિશદિન.

દાલ યાદ કરો કૃષ્ણ કોડીલા

ખોલ સુણો મુજ વેલા—નિશદિન.

આર મેલ તમ હુકમે હાજર

વરસાવો વર વેલા—નિશદિન.

શ્રીઆ—

૩૫

આજે આનંદનો અવસર આખ્યોરે તેને પુન્યેરે

આળક કુંવર વહુને પેટ લાખ્યોરે તેને પુન્યેરે

સાસુ સસરાને સારાં સંતાપ્યોરે તેને પુન્યેરે

એવાં પુન્યોનાં ફળ આજે પોખ્યોરે તેને પુન્યેરે

કૃષ્ણ—

૩૬

આવાં કામ અનેક કરીશું.

કાગળ વાંચીને વિચરીશું;

લાખ કરોડો રૂપિયા દેશું, હાજર હુકમે હરદમ રહેશું

જ્યાં જઈ વેચો ત્યાં વેચાશું, વાણીતર થઈ વહેલા ધાશું

આવાં કામ.

નરસિંહરામ, તાના, રીરી—૩૭

જસોદાના જૂયા ડાહ્યા સુભદ્રાના વિરારે
 આવો વેલા વારે મારી હૈયા ફેરા હીરારે
 મારે તો છે ઓથું સાચી, આવોરે હાં વાલા આવોરે
 હારે હારે લાલજી.

યાંયુ છું તમ આગળે, મુજ મેંવકના શેઠ;
 એક હીરનું કાપડું, દીધો આપની એક—જસોદાના.
 મામેરું મોટું કરી, કયો કાઠીનાં કાજ;
 એક હીરવણી કાપડે, જવા ખેડી લાજ—જસોદાના.

લહેરચંદ, સારંગધર— ૩૮

લહેરચંદ—શ્રીહરિ જેહનો સ્વામી, કરશેા શું તેને કામી
 સારંગધર—પાપીને પરત્રીયે ગામી, ક્યાંથી જાણ્યા બહુ નામી
 લહેરચંદ—અઢાર ક્ષાણી સેના પદચર હય ગજરથની નામી
 દીટાડીના બચ્યાં તેમાં ઉગારીયાં નહાં ખામી
 એ જાણી થયો અનુગામી.....શ્રીહરિ.

સારંગધર—અંગ ઉજળું મનડું મેલું હીણા હોય હરામી
 વાણી વફતા વેદ તણી પણ પર દુષણના ગામી
 આ પવિત્ર પદવી પામી ક્યાંથી જાણ્યા બહુ નામી
 લહેરચંદ—.....શ્રીહરિ.

નરસિંહરામ વિગેરે—

૩૯

વારે ધા વિઠલા વેલો, ઘોળરો રાય છે ઘેલોરે
વહાણે વંચાવશે મેલો—વારે ધા.

પ્રણુત પાળવો પદ છે, તારૂં પાળ ત્રિભોવનનાથ
મોટાઈ મુકીને મુકમાં મોહન હેતે ઝાલેલો હાથ
હરી શીદ આપ હડસેલો—ઘોળરો.

નાત તારા તને તેડીને ત્રિકમ ચોરી લાવ્યા ગોકુળ
નાતનાં લક્ષણુ તુજમાં આવ્યાં ચોર્યાં નારી પટકુળ
ખાલાવે કાં ખોટના ખેલો—ઘોળરો.

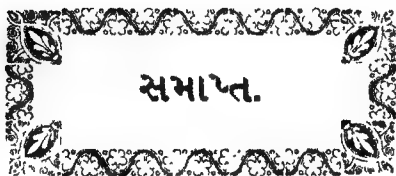
કોડીનું કિમતી સુતર કાચું, કુણડાં કેરી માળઃ
તેમાં લોભાઈને જાત તેં તારી, દેખાડી દીધી ગોવાળ
પરાણે તું આપતો પેલો—ઘોળરો.

નરસિંહરામ—

૪૦

વારે ચડ વાલા મારા વૃજના વાસી, મૃત્યુના મુખથી મૂકાવારે
શ્યામાની સોડ છોડી દામોદર આવ દોડી, હું તો કરું છું કાવાદાવારે
પ્યારોને મૂક પરી ભક્તની ભાળ કરી મોટાઈ રાખ તારી માવારે—વા.
અર્જુનનો રથ હાંક્યો રાધાવર રંગ રાખ્યો કૌરવના કુળને કપાવારે
ભક્ત વત્સલતા તારી બહાલા તે ક્યાં વિસારી જાદવા કાંદે માથું જવારે
મોરારી મોટો કીધો કાના તેં કાલ દીધો, સાહે સંકટ માંહે થાવારે
વિસારી કાલ તારો પાળજે સોગ મારો, જાજે જમુનાજીમાં નાવારે—વા.

વા વારે વાદીલા વિચારી વાત
 મેં વાલા વિતાવી વસતી રાત
 ઠીક પધાર્યો પ્રભુ તું પ્રભાત
 તો જુદા જળદ છુટી પુંડળ અતિ મને દોડાવીયો
 પ્રીતની રસડીયી તને નાજો, તોય અંધ નાડાર્યાઓ,
 ગારીયો આવ્યો ગમાણે પ્રાત, મરણ મોંચી મુકાર્યાયો નાન-યા.

અખૂટ કૌવત આપનારી

આતંકનિગ્રહ ગોળીઓ.

તદન વનસ્પતિની

આ ગોળીઓ સ્ત્રી પુરુષો એ બન્નેને એક સરખી દુપયોગી, અતિ પાશ્વિક, પુરુષત્વ આપનાર, લોહીની શુદ્ધિ કરનાર, ધાતુ દાખોને મટાડનાર અને નિર્બળ માણસને બળવાન કરનાર ઘણીજ ઉત્તમ દવા છે. કૌંમલ ગોળી ૩૨ બત્રીસની ડબી ૧ નો રૂપીયા એક.

વૈદ્ય શાસ્ત્રી મણીશંકર ગોવિંદજી.

આતંકનિગ્રહ ઔષધાલય.

હેડ ઓફીસ.....જામનગર.....કાઠીયાવાડ.
 બ્રેચ નંબર ૧.....મુંબઈ.....કાલબાદેવી રોડ.
 બ્રેચ નંબર ૨.....કલકત્તા.....હેરિસન રોડ.
 બ્રેચ નંબર ૩.....પુના.....બુધવાર પેઠ.

રોગી અને નિરોગી બંનેને લેવા લાયક તદન વનસ્પતિની.

પુરૂષો તથા સ્ત્રીઓ માટે એક સરખી ઉપયોગી
આતંકનિગ્રહ ગોળીઓ.

આ અજાયબ જેવી ઢવા વિર્યની વૃદ્ધિ કરે છે. ખરેખરે
પુરૂષત્વ આપે છે, લોહી સુધારી કાંતિમાં વધારો કરે છે,
સ્ત્રીઓનાં ગર્ભાશય સુધારી ગર્ભનું પોષણ કરે છે, અજીર્ણનો
નાશ કરી જઠરાગ્નિ પ્રદિપ્ત કરે છે. શરીરમાં અતિશય બળ આપે
છે, દસ્ત સાફ લાવી શરીરને સ્વસ્થ રાખે છે, સ્વપ્નામાં તથા
પેસાબમાં ધાતુનું જવું, પ્રમેહ, પ્રદર, આંખની નબળાઈ, ચકરી,
કળતર, નબળાઈ, હિસ્ટીરીયા, માથાનું દરદ તથા પેસાબનું
વારંવાર થવું વગેરે દરદો નાશ કરવામાં એ ગોળીઓ હરીફાઈ
વગરનો રામબાણ ધલાજ સિદ્ધ થએલ છે.

વૈદ્ય શાસ્ત્રી મણીશંકર ગોવિંદજી.

આતંકનિગ્રહ આપધાલય—કાલબાદેવી રોડ, મુંબાઈ.

કે જમનાદાસની કુંપની.

કીટસન, કંટ્રી લેમ્પો તથા ઇલેક્ટ્રીકને લગતો સર્વે સામાન
પરફ્યુમરી, સીગારેટસ તથા ક્રીસ્ટીની દરેક જાતની ટોપીઓ
વિગેરે છુટક તથા જથાબંધ વેચનાર.

કે. ૧૭૧ કાલબાદેવી રોડ—મુંબાઈ.

જાહેર અખર.

નીચે લખેલા ઓપેરા કંપનીમાંથી રોકડી કીમતે મળશે.

જગતસિંહ	...નાટકના ઓપેરા...	...૦-૨-૦
શૈલખાળા	.. નાટકના ઓપેરા૦-૨-૦
ધન્દુમતી	...નાટકના ઓપેરા૧-૨-૦
રમણમુંદરી	...નાટકના ઓપેરા...	...૦-૨-૦
સંસારી સાવિત્રી	.. નાટકના ઓપેરા...	...૦-૨-૦
સીતા સ્વયંવર	.. નાટક.. ઓપેરા...	૦-૨-૦
વિદ્યાવ્રતાપ	..નાટકના ઓપેરા .	. ૬-૨-૦
કામાંધનાં કાવત્રા	...નાટકના ઓપેરા૦-૨-૦
સુશીલ મુંદરી	.. નાટકના ઓપેરા...	...૬-૨-૦
હારા આરંગઝેમ	. નાટકના ઓપેરા૬-૨-૦
વરની વસુક્ષાત	...નાટકના ઓપેરા	૦-૨-૦
પ્રેમની પુતળી.	.. નાટકના ઓપેરા.	...૬-૨-૦
કળિયુગની સતી	. નાટકના ઓપેરા૦-૨-૦
મીરાંયાદ.	...નાટકના ઓપેરા૬-૨-૦
ગોપીચંદ	...નાટકના ઓપેરા૬-૨-૦
ધ્રુવકુમાર.	...નાટકના ઓપેરા૦-૨-૦
ભક્તરાજ પીપાણ	. નાટકના ઓપેરા	...૦-૨-૦
સુર-શ્યામ	...નાટકના ઓપેરા ..	. ૦-૨-૦
રાધા પ્રેમભક્તિ	.. નાટકના ઓપેરા...	...૦-૨-૦

નરસિંહ મહેતા, મીરાંયાદ, ગોપીચંદ, ભક્તરાજ પીપાણ, ધ્રુવકુમાર, સુરશ્યામ તથા રાધા પ્રેમભક્તિ નાટકની ભાષણ સહિત મોટી છુટકા આઠ આનાની કીમતે કંપનીમાંથી કાઢપણુ વખતે મળી શકશે.

અન્ય કતારી.

